

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd sanxerit, ne Iudaeis vllus Christianus manciparetur, statueritque vt
Synodorum definitiones & sententiae ratae, firmaeq[ue] essent, & caetera
in hanc sententiam. Cap. XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

minimæ esset fraudi testatorum iam morientium voluntatis: Prudenter hæc animo complectens imperator, legem ipsam abrogavit: statuitq; vt moriens nudis verbis & fortuita oratione voluntatem suam testaretur: & quouis scripto sententiam suam ederet: aut si mallet, sine scripto testaretur: adhibitis ad eam rem idoneis testibus: quiq; fidem sine fallacia seruare possent.

Quod sanxerit, ne Iudæis vllus Christianus manciparetur, statuerisq; vt Synodorum definitiones & sententia rata, firmæq; essent, & cætera in hanc sententiam.

CAP. XXVII.

SAnxit etiam ne Christianus quisquam seruiret Iudæis. Etenim nefas esse vt qui prophetas trucidassent: dominum ipsum crudeliter mactassent: hi domini seruatoris sanguine redemptos seruitutis iugo subijcerent. Quod si quis ea conditione & statu reperiretur: is vt libertate donaretur: Iudæus multa pecuniaria coerceretur. Iam quæ ab Episcopis in publicis conuentibus editæ erant regulæ: sua consignabat & confirmabat autoritate: ne reliquarum gentium principibus liceret, quæ ab eis decreta essent abrogare. Cuiusuis enim iudicis sententiæ sacerdotum Dei iudicium anteponendum esse. Huic generi finitima, propè innumerabilia suis exarauit: quæ si quis singula ad propria capita referre voluerit: quo illustrior & notior esse possit, etiam in hoc genere imperatoris prudentia: magnum sane ocium & liberum ac vacuum tempus habeat, necesse est. Præterea quid attinet commemorare: vel quemadmodum se Deo à prima luce vsque ad extremum diem omnibus in rebus coniunxerit: vel cui hominum generi gratus esse studuerit: vel vt ad infimam se fortunam dimiserit, omnibusq; suam munificentiam patefecerit.

De donis in Ecclesiam collatis, deq; eim munificentia in virgines & pauperes.

CAP. XXVIII.

Ecclenas verò Dei, incredibile est, & supra omnem opinionem, quot ornamentis locupletauerit: cum aliis agros,